

oprindelige Seddel. Da der under Forhørene blev Spørgsmaal om, hvor denne tredje Seddel er bleven af, er den ogsaa sporeløst forsvunden. Der maa hvile en ganske mærkværdig Skæbne over disse Sedler. Ingen har villet have med dem at gøre, da der blev Spørgsmaal, om det til sidst ikke kunde være farlige Dokumenter af være i Besiddelse af. Jeg har nu godtgjort, hvorfor det efter min Opfattelse af Sagen baade er urigtigt overhovedet at gøre Brug af noget, der havde saa lidt Hold paa sig, som disse Sedler havde, selv om der ikke var den allermindste Uoverensstemmelse om Indholdet — det kommer jeg senere til — og at benytte dem uden at gøre opmærksom paa, hvorfor Folk ikke skulde sætte videre Lid til disse Sedler; og ikke mindst urigtigt er det at gøre Brug af dem, naar man vilde sætte det i Forbindelse med det Valgtryk, man ogsaa synes der i Kredsen den Gang at have haft saa travlt med. Men nu kunne vi spørge, hvorledes have Folk paa disse Møder opfattet Sagen? Det er ikke saa, der have været til Stede der. Paa Mødet i Øster-Uslev bliver det saaledes opgivet, at der var en Snes Mennesker til Stede, og noget lignende, mere eller mindre, har der vel været paa de andre Møder. Meningen var jo vel at mærke den, at de særlig paalidelige Venstremænd, der vare til Stede paa Møderne, skulde forsynes med Agitationsstof, som de atter skulde bruge over for Meningsfæller og Modstandere uden i Rommernerne i Valgkredsen, saa at altsaa Virkningen skulde strække sig til langt videre Kredse end dem, til hvem Meddelelsen direkte blev gjort. Nu siger jeg derfor ogsaa, at man aldeles ikke kan lægge nogen Vægt paa, at det ikke er lykkedes under Forhørene at skaffe Oplysning om Folk, der have ladet sig bestemme i deres Stemmegivning ved den Agitation, som saaledes paa dette Punkt blev drevet. Det vilde efter min Mening være meget mærkeligt, om man skulde kunne finde saadanne Folk. I det hele taget tror jeg, at Vælgerne her til Lands nu ere saa oplyste og selvstændige, at de — det gælder sikkert os alle — ikke for nogen Pris vilde gaa ind paa at erkende, at de have ladet deres politiske Overbevisning bestemme af et eller andet tilfældigt. Nej, den have vi dannet os inde fra efter nøje Overvejelse af Forholdene. Men dernæst forholder det sig ikke saaledes, at Folk i noget videre stort Omfang have været i Forhør om det. De have ganske vist været i Forhør, saa vidt Forhørsdommeren har faaet opgivet eller fattet Mistanke om eller fundet Anledning til at tro, at en Vælger kunde have ladet

sig lede i sin Stemmegivning ved denne Seddel. Det er rigtigt, at det ikke er lykkedes at finde en eneste Vælger, paa hvis Stemmegivning det har haft nogen Betydning, men det ligger snublende nær at tro, at der kan være flere Vælgere, for hvem det er den Draabe, der har bragt dem til at stemme til den anden Side. Det er ophøst under Forhøret, at ikke saa Vælgere, som tidligere have stemt paa den faldne Kandidat, denne Gang gabe den valgte Kandidat deres Stemmer; og det er paa den anden Side ikke ophøst, at der ikke er adskillige Vælgere, som af denne Grund ere blevne hjemme fra Valget. Det er jo en meget nærliggende Udvej, naar man ikke kan sympatisere med sin Kandidats Anskuelse, at man saa bliver hjemme fra Valget, gør Strejfe, erklærer sig misfornøjet. Det er noget. Højre har gjort ved sidste Valg i stort Omfang. Jeg tillægger ikke dette nogen afgørende Betydning, men jeg mener, at hvis man ikke skulde kunne tro, at den Agitation, der er drevet med disse Sedler, skulde have kunnet gøre Udslaget ved dette Valg, maatte man virkelig tillægge Agitationen og alt det Arbejde, der er blevet udfoldet af den valgte Kandidat og Sagsfører Rosen Dahl for at skaffe sig disse Sedler og benytte dem rundt omkring, en alt for ringe Betydning. Det vilde være at mistenke det Arbejde, der utvivlsomt er gjort. Skulde det ikke være to Stemmer værd, forekommer det mig, at det maatte være meget daarligt bevendt.

Jeg har nu kun tilbage at tale om Indholdet af Sedlerne, thi det er netop det mærkeligste af det hele, at der er den bestemtteste og uløseligste Strid om, hvad der har staaet paa disse Sedler, paa den Seddel, Folketingsmanden har afsendt i Brev af 21de Februar, og paa den Seddel, som Sagsfører Rosen Dahl i Sakskøbing har modtaget den 22de Februar. Ganste vist er Sagsfører Rosen Dahl bleven opmærksom paa, at de stærke Doser, han havde lagt ind i den Forstrift, han gav Folketingsmanden, have været for stærke, saaledes har Seddelen ikke lydt, da den kom tilbage, men naar man sammenligner Seddelen, som den, efter Sagsfører Rosen Dahls og de med hans samstemmende Forklaringer, skal have lydt, med den Koncept, som nu er fundet — desværre efter Forhørets Afslutning —, er der jo den uopløseligste og haandgribeligste Strid mellem disse to Versioner, og det bevirker, forekommer det mig, ogsaa, at disse Sedler fremdeles staa som noget overmaade mystisk, og at det vilde være høist ønskeligt og heldigt, om man kunde komme paa det rene med, hvilken af de modstaaende Paastande med Hensyn til Seddelens Indhold der er